

POLITYKA FRANKLINA DELANO ROSEVELTA W LATACH

1928-1938

WOJCIECH BIEDROŃ

Projekt okładki
Redakcja i korekta
Redakcja techniczna
© Copyright by Wojciech Biedroń

Tytuł: Polityka Franklina Delano Roosevelta w latach 1928-1938

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentów niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku, filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

ISBN dla edycji ebooka
978-83-939854-1-8

Zdjęcie FDR z tylnej okładki - źródło: <http://www.fdrlibrary.marist.edu/about-fdr/perskieportraits.html>

Jeśli macie Państwo pytania, uwagi do publikacji, możecie skontaktować się z autorem pod adresem: e-mail: wojciech.biedron@onet.pl

Wydanie I, Warszawa 2014

Published in Poland

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	4
Rozdział 1 – Początki kariery politycznej.....	5
Rozdział 2 – Wielki Kryzys 1929-1932.....	8
Rozdział 3 – Od założeń Nowego Ładu do początków Nowej Epoki.....	11
Bibliografia.....	22

Wstęp

Postać Franklina Delano Roosevelta jest kojarzona ze sprawowaniem urzędu prezydenta przez cztery kolejne kadencje oraz polityka, któremu przyszło się zmierzyć z problemem Wielkiego Kryzysu, który rozpoczął się w 1929 roku oraz wybuchem drugiej wojny światowej.

Tematem tego opracowania jest polityka wewnętrzna Stanów Zjednoczonych w okresie kiedy FDR zaczął torować sobie drogę do Białego Domu i próba prześledzenia skutków jakie miały dla kraju jego dwie pierwsze prezydentury. Zwrócono tutaj uwagę jak Wielki Kryzys oddziaływał na Amerykanów i jakie czynniki zadecydowały o tym, że FDR wygrał wybory a następnie zmierzył się z problemami konstruując projekt Nowego Ładu. Jak się okaże wprowadzane reformy nie zawsze przebiegały tak jakby sobie życzył jego twórca. A w miarę odsuwania od gospodarki amerykańskiej widma całkowitej ruiny kraju, stopniowo pojawiały się głosy przeciwników.

W opracowaniu tematu wykorzystano źródła w głównej mierze amerykańskie i angielskie, które odzwierciedlają sytuację, która w bardzo szybki sposób się zmieniała. Warto zwrócić uwagę na złożoność problemu, którym był Wielki Kryzys a następnie Nowy Ład. Ze względu na zawężony charakter pracy ograniczający się do polityki wewnętrznej prezydenta Franklina Delano Roosevelta rozprawa kończy się tuż przed wybuchem kolejnego kryzysu światowego, ale tym razem o charakterze zbrojnym. *Uwaga: Z wersji elektronicznej, którą masz Czytelniku przed sobą zostały usunięte przypisy. Niektóre nazwy własne dotyczące głównie reform Nowego Ładu pozostawiono intencjonalnie w wersji oryginalnej bez przekładu.*

Wojciech Biedroń

Rozdział 1 - Początki kariery politycznej

Franklin Delano Roosevelt wkroczył w świat polityki w 1910 roku, kiedy Partia Demokratów poszukiwała kandydat na senatora w stanie Nowym Jorku. FDR wygrał w wyborach i został senatorem. Od początku swojej kariery był zwolennikiem zmian związanych m.in. z reformą agrarną, regulacją tygodnia czasu pracy dla osób w wieku 16-21, gdzie maksymalny wymiar godzin nie mógł przekroczyć 54 w ciągu 7 dni oraz ze zmianą w ordynacji przy wyborze na urząd senatora. Popierał także działania zmierzające do powszechnego dostępu do elektryczności czy wszelkiego rodzaju usprawnienia w dziedzinie legislacyjnej.

W 1912 F.D. Roosevelt został ponownie wybrany do Senatu stanu Nowy Jork. W tym samym czasie zaproponowano mu stanowisko Ministra ds. Marynarki Wojennej (Assistant Secretary of the Navy) pod urzędującym prezydentem Woodrow Wilsonem. F.D. Roosevelt spędził 2 lata jako senator i prawie 6 lat jako minister. W tym okresie (w latach 1912-1920) dał się zauważyć jako zwolennik opowiadający się za dużą i silną Marynarką Wojenną, znaczącą i wpływową rolą prezydenta a także prowadzeniem aktywnej polityki zagranicznej.

„Praca w ministerstwie przyniosła mu dużo rozgłosu oraz ukazała jego duże możliwości wywierania wpływu na bieg spraw. Wykreował wizerunek skutecznego, młodego administratora, który potrafi radzić sobie zarówno z komisjami Kongresu jak również z przywódcami związków zawodowych”.

6 stycznia 1919 roku umarł Theodore Roosevelt (26 prezydent - urzędujący do 4 marca 1909 roku) i kiedy FDR rozpoczął swoją kampanię prezydencką, jego kuzyn wciąż był rozpoznawany jako jeden ze znaczących prezydentów Stanów Zjednoczonych). To pomogło stworzyć wizerunek dla nowego politycznego kandydata. Trzeba dodać, że w 1917 roku F.D. Roosevelt popierał działania zmierzające do wypowiedzenia wojny Niemcom a w 1918 roku brał udział w wizytacji frontu w Europie. Jego głównym zadaniem było nadzorowanie demobilizacji marynarki wojennej. Kiedy proces trwał we Francji, FDR opuścił Paryż i pojechał do Londynu.

F.D. Roosevelt musiał zaakceptować fakt, że Partia Republikańska odmówiła przyjęcia Stanów Zjednoczonych do Ligi Narodów. Jednak jego zdaniem Stany Zjednoczone na początku najpierw powinny zawrzeć pokój z Niemcami a następnie szukać porozumienia z innymi państwami.

Lata służby w ministerstwie marynarki wojennej dały mu doświadczenie administracyjne a także przysporzyły mu wielu kontaktów w Waszyngtonie oraz pośród członków Partii Demokratycznej. „Jego styl był bardzo bezpośredni i otwarty, był w stanie dać do zrozumienia, że dokładnie wie o czym mówi, co okazywało się bardzo skuteczne”. Te cechy uczyniły z niego doskonałego kandydata na wiceprezydenta z ramienia Demokratów w 1920 roku i wtedy rozpoczął on swoją pierwszą prezydencką kampanię. Kiedy w tym samym roku został pokonany przez kandydatów Republikańców po raz pierwszy od 10 lat został na jakiś czas odsunięty od polityki.

Założył firmę prawniczą w Nowym Jorku i został jej wiceprzewodniczącym (Vice President of Fidelity and Deposit Company of Maryland). Jego zadaniem było czuwanie nad stabilizacją szeroko pojętego biznesu. W nowej roli na Wall Street wyrażał swoje zdanie na temat kryzysu, który obejmował Stany Zjednoczone. Wiedział jak zareagować na pierwsze oznaki poważnych problemów finansowych. Według niego biznes godził się na poważne straty od momentu, kiedy okazało się, że deflacja jest nie do uniknięcia. „Potrzeba więcej niż kilka miesięcy dla rozwoju przemysłu kraju, aby przywrócić poziom cen, który będzie się równał ich wartości sprzed wojny. Całkowity powrotu do tego okresu musi się dokonać zanim biznes ponownie będzie funkcjonował w normalny sposób.”

11 sierpnia 1921 F. D. Roosevelt roku został nagle sparaliżowany a 12 sierpnia nie mógł stanąć na nogach o własnych siłach. Do wieczora stracił zdolność poruszania nogami co zostało zdiagnozowane jako paraliż spowodowany zakrzepem krwi w dolnej części rdzenia kręgowego. Polio zwane również paraliżem dziecięcym spowodowało u niego paraliż nóg. W styczniu 1922 roku mięśnie poniżej kolan zaczęły się napinać co powodowało prostowanie nóg. W lutym FDR był w stanie założyć stalowe klamry opinające jego nogi od ud aż po stopy. Dzięki nim powoli krok po kroku nauczył się wstawać oraz poruszać się przy pomocy kul. Tylko dzięki mozolnej rehabilitacji, oraz przy wsparciu żony i dzieci mógł do pewnego stopnia z powrotem odzyskać władzę w nogach.

W 1923 roku F. D. Roosevelt zainwestował znaczącą część swojego majątku w wody lecznicze w Warm Springs w zachodniej Georgii ponieważ miał nadzieję, że mogą one złagodzić ból i przynieść mu ulgę. Założył także fundację Warm Springs Foundation dla innych ofiar polio i spędził tam kilka miesięcy w roku przez resztę dekady. W 1924 roku został przewodniczącym rady American Construction Council, stowarzyszenia handlu, którego celem było uporządkowanie spraw związanych z budownictwem. Ostatecznie pomimo tego, że jego rodzina była przeciwna FDR zdecydował się na powrót do polityki. W 1922 roku przygotował publikację pod tytułem „Mechanizm rządzenia” (The Machinery of Government), w której znalazły się 3 rozdziały: Budżet państwa w potrzebie (The Crying Need of a National Budget), Poprawienie funkcji ministerstw (A Revision of Departmental Functions) oraz Uczynmy rządzenie efektywnym (Make Government Service Attractive).